

การปฏิบัติการกฎหมาย ว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

โดย
นางวารุณี สุรนิวงศ์
ที่ปรึกษาสภาการสาธารณสุขชุมชน
โทร 081 817 7420

พระราชบัญญัติ วิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๖ (๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖)

วิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

- วิชาชีพที่กระทำต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อมในชุมชนเกี่ยวกับ
- การส่งเสริมสุขภาพ
- การป้องกันโรค การควบคุมโรค
- การฟื้นฟูสภาพ
- การตรวจประเมินและการบำบัดโรคเบื้องต้น

วิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

- การดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย
- การอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม
- แต่ไม่รวมถึงการประกอบโรคศิลปะหรือการประกอบวิชาชีพทางการแพทย์และการสาธารณสุขอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

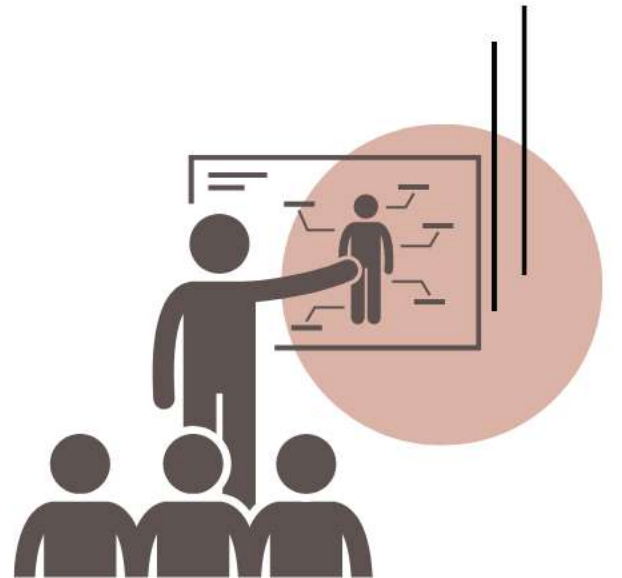
การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

การกระทำการสาธารณสุขต่อบุคคล ครอบครัว ชุมชนและอนามัยสิ่งแวดล้อม ดังนี้

(๑) การส่งเสริมการเรียนรู้ แนะนำและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การควบคุมโรค การบำบัดโรคเบื้องต้นและการฟื้นฟูสภาพ

โดยการผสมผสานต่อเนื่องและเชื่อมโยงเป็นองค์รวม

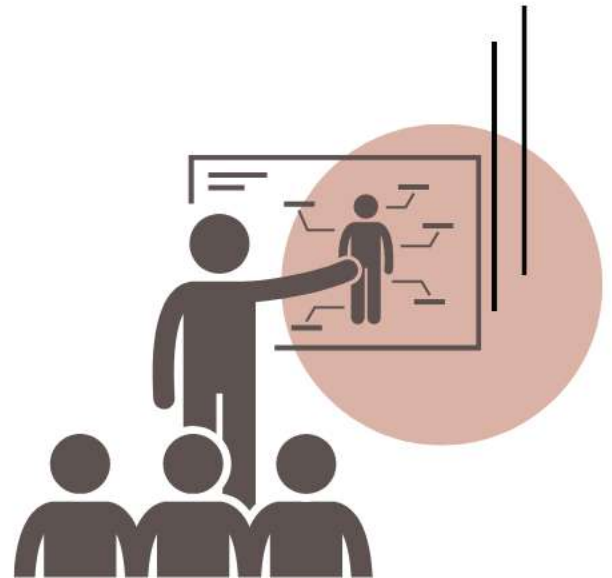

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

(๒) การประยุกต์หลักวิทยาศาสตร์ โดยการกระทำด้านการอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อมเพื่อการควบคุม ป้องกันปัจจัยที่ทำให้เกิดโรคและลดความเสี่ยงการเจ็บป่วยต่อบุคคลครอบครัวและชุมชน

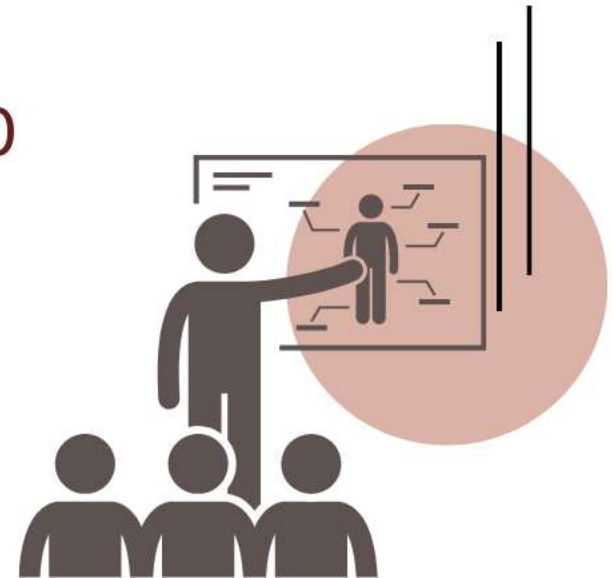

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

(๓) การตรวจประเมินและการบำบัดโรคเบื้องต้น การดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค และ การวางแผนครอบครัวตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด *****

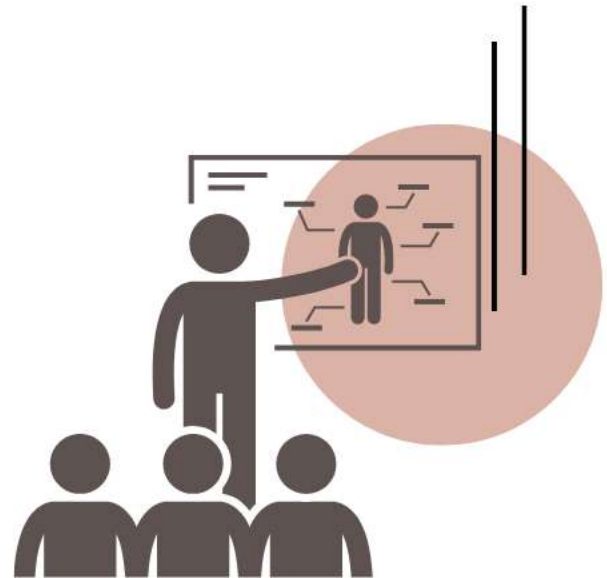
(๔) การตรวจประเมินอาการเจ็บป่วยและการช่วยเหลือผู้ป่วยเพื่อการส่งต่อตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด *****

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชน
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการตรวจประเมิน
และการบำบัดโรคเบื้องต้น การดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย
การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค
และการวางแผนครอบครัว
พ.ศ. ๒๕๖๓
(๔ สิงหาคม ๒๕๖๓)

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

“การบำบัดโรคเบื้องต้น” หมายความว่า การตรวจประเมินอาการเจ็บป่วยและการบำบัดเบื้องต้นเพื่อการแก้ปัญหาการเจ็บป่วย การบาดเจ็บ การบรรเทาความรุนแรงหรืออาการของโรคให้ผู้ป่วยพ้นภาวะการเจ็บป่วยหรือภาวะวิกฤต

“ภาวะวิกฤติ” หมายความว่า การเจ็บป่วยที่มีความรุนแรงถึงขั้นอาจทำให้ผู้ป่วยถึงแก่ชีวิตหรือพิการได้

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ข้อ ๔ ให้กระทำการตรวจประเมินและบำบัดโรคเบื้องต้น ดังนี้

ไข้ตัวร้อนไข้และมีผื่นหรือจุด ปวดท้อง ท้องผูก ท้องเดิน คลื่นไส้อาเจียน โรคขาดสารอาหาร อาหารเป็นพิษ โรคหวัด โรคผิวหนัง แผลในช่องปาก การชะล้างบาดแผล

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

การให้น้ำเกลือผู้ป่วยอาเจียนจากการสูญเสียสมดุลของสารน้ำ ในร่างกาย ภาวะช็อกจากการสูญเสียสมดุลของสารน้ำใน ร่างกาย การทำคลอดปกติในภาวะฉุกเฉิน กระดูกหัก ข้อเคล็ด ข้อเคลื่อน ไฟไหม้ น้ำร้อนลวก การช่วยฟื้นคืนชีพ เย็บบาดแผล ไม่สาหัส และในตำแหน่งที่ไม่เป็นอันตราย

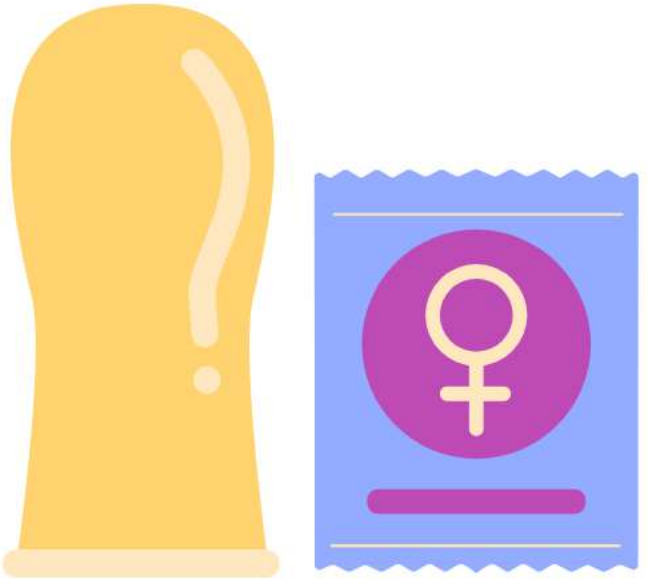

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ข้อ ๕ ให้กระทำการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามแนวทางที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๖ ให้กระทำการวางแผนครอบครัว ดังนี้

- ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว
- การให้ยาคุมกำเนิดและถุงยางอนามัย

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ข้อ ๗ ผู้ประกอบวิชาชีพที่ผ่านการอบรมตามหลักสูตรที่สภาประกาศกำหนด และได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรการสาธารณสุขเฉพาะทางสาขาต่างๆ ตามประกาศของสภาและได้รับใบรับรองจากสภา

- ให้กระทำการตรวจประเมินและการบำบัดโรคเบื้องต้น การดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค และการวางแผนครอบครัว ดังนี้

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

๑. เวชบำบัดสาธารณสุขชุมชน

๒. สาธารณสุขฉุกเฉิน

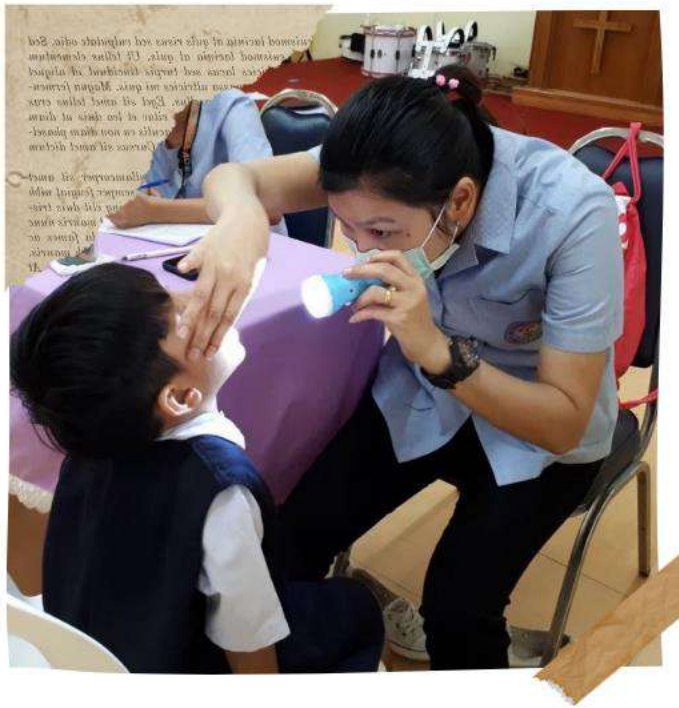
๓. บริหารระบบบำบัดโรคในชุมชน

๔. สาธารณสุขครอบครัว

๕. การฟื้นฟูสภาพสาธารณสุขชุมชน

๖. สร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในงานสาธารณสุขชุมชน

๗ สาธารณสุขชุมชนปฐมภูมิ

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ข้อ ๘ ให้กระทำการดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ ดังนี้

- ให้คำแนะนำผู้ป่วยหรือญาติในการดูแลตนเองในกรณีที่มีอาการไม่ร้ายแรง สามารถให้การดูแลตนเองได้
- ให้การดูแลผู้ป่วยในกรณีที่มีอาการที่ต้องได้รับการบำบัดโรคเบื้องต้นโดยอาจต้องให้คำแนะนำในการปฏิบัติตนรวมทั้งการใช้ยาต้องมีการติดตามอาการอย่างต่อเนื่อง

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

- ให้การดูแลผู้ป่วยในกรณีที่ได้รับการประเมินอาการและบำบัดโรคเบื้องต้น เพื่อให้ได้รับการบำบัดโรคหรืออาการทุเลาจนเป็นปกติ

ข้อ ๙ การบำบัดโรคเบื้องต้น การดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค และการวางแผนครอบครัวให้คำนึงถึงพื้นที่ในชุมชนเป็นหลัก

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

- ให้การดูแลผู้ป่วยในกรณีที่ได้รับการประเมินอาการและบำบัดโรคเบื้องต้น เพื่อให้ได้รับการบำบัดโรคหรืออาการทุเลาจนเป็นปกติ

ข้อ ๙ การบำบัดโรคเบื้องต้น การดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค และการวางแผนครอบครัวให้คำนึงถึงพื้นที่ในชุมชนเป็นหลัก

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ข้อ ๑๑ การตรวจประเมินและการบำบัดโรคเบื้องต้น การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคการวางแผนครอบครัวและการดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย

- ต้องดำเนินการตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ข้อ ๑๒ กรณีมีความจำเป็นต้องใช้ยาหรือเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยา

- ให้ใช้ได้ตามคู่มือการใช้ยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยา

ที่สภาการสาธารณสุขชุมชนกำหนด

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ข้อ ๑๓ ต้องบันทึกรายงานเกี่ยวกับ

- ประวัติผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ
- อาการและการเจ็บป่วย โรค การบำบัดโรคเบื้องต้น
- การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค หรือการวางแผนครอบครัว
- การดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยตามความเป็นจริง
- ต้องเก็บบันทึกรายงานไว้เป็นหลักฐาน

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชน
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
การตรวจประเมินอาการเจ็บป่วย
และการช่วยเหลือผู้ป่วยเพื่อการส่งต่อ
พ.ศ. ๒๕๖๓
(๔ สิงหาคม ๒๕๖๓)

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

"การตรวจประเมินอาการเจ็บป่วย" หมายความว่า

- การประเมินสภาพผู้ป่วยเบื้องต้น
- การตรวจร่างกายเพื่อค้นหาสาเหตุซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภาวะคุกคามต่อร่างกายและชีวิตผู้ป่วย
- การประเมินสภาพทั่วไปและการบาดเจ็บของผู้ป่วย
- การประเมินระดับความรู้สึกตัว
- การประเมินการหายใจเมื่อผู้ป่วยมีอาการไม่ปกติ

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

“การส่งต่อผู้ป่วย” หมายความว่า การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยจากหน่วยบริการหนึ่งเพื่อไปรับการรักษาต่อยังอีกหน่วยบริการหนึ่ง

“หน่วยบริการ” หมายความว่า หน่วยบริการหรือโรงพยาบาลของรัฐหรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ข้อ ๔ เมื่อตรวจประเมินอาการเจ็บป่วยของผู้ป่วยและให้การบำบัดโรคเบื้องต้นในภาวะปกติแล้วพบว่า

• ผู้ป่วยมีอาการไม่ทุเลาหรือมีความรุนแรงจากการเจ็บป่วยมากขึ้นจนอาจทำให้ผู้ป่วยได้รับอันตรายต่อร่างกายและชีวิต ให้ทำการช่วยเหลือผู้ป่วยในเบื้องต้นก่อนแล้วให้ประสานเพื่อการส่งต่อไปยังหน่วยบริการอื่นที่มีศักยภาพสูงกว่า

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ข้อ ๕ เมื่อได้ตรวจประเมินอาการเจ็บป่วยของผู้ป่วยใน เบื้องต้นแล้ว พบว่า

- ผู้ป่วยมีอาการเจ็บป่วยรุนแรงเกินศักยภาพของผู้ประกอบวิชาชีพในการบำบัดโรคเบื้องต้น จำเป็นต้องส่งต่อผู้ป่วย ให้ทำการช่วยเหลือผู้ป่วยในเบื้องต้นก่อนแล้วให้ประสานเพื่อการส่งต่อไปยังหน่วยบริการอื่นที่มีศักยภาพสูงกว่า

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ข้อ ๖ การช่วยเหลือผู้ป่วยในเบื้องต้นตามข้อ ๔ และข้อ ๕

- ให้แจ้งข้อมูลแก่ผู้ป่วยหรือญาติเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย และความจำเป็นในการส่งต่อเพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้ป่วยหรือญาติว่า จะไปรักษายังหน่วยบริการอื่นหรือตามความประสงค์ของผู้ป่วยหรือญาติ

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ข้อ ๗ ต้องบันทึกรายงานเกี่ยวกับ

- ประวัติผู้ป่วย
- การตรวจประเมินอาการเจ็บป่วยและการช่วยเหลือผู้ป่วย เพื่อการส่งต่อตามความเป็นจริงและ
- ต้องเก็บบันทึกรายงานไว้เป็นหลักฐาน

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

มาตรา ๖ สภาการสาธารณสุขชุมชนมีวัตถุประสงค์

(๑) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัยและการประกอบวิชาชีพ

(๒) ควบคุม กำกับ ดูแล และกำหนดมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพฯ

(๓) ควบคุมดูแลความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่ง วิชาชีพฯ

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

(๔) ช่วยเหลือ แนะนำเผยแพร่และให้การศึกษาแก่ประชาชนและองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับการสาธารณสุขชุมชน

(๕) ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

(๖) ส่งเสริม ความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

(๗) ผดุงไว้ซึ่งสิทธิ ความเป็นธรรมและส่งเสริม

สวัสดิการให้แก่สมาชิก

(๘) เป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพฯของประเทศไทย

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

ประกาศสภาการสาธารณสุขชุมชน

เรื่อง มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

การสาธารณสุขชุมชน

พ.ศ. ๒๕๖๓

(๒๙ กันยายน ๒๕๖๓)

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

“องค์กร” หมายความว่า สสจ สสอ หน่วยบริการ สถานพยาบาล โรงพยาบาลหรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า หน่วยงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

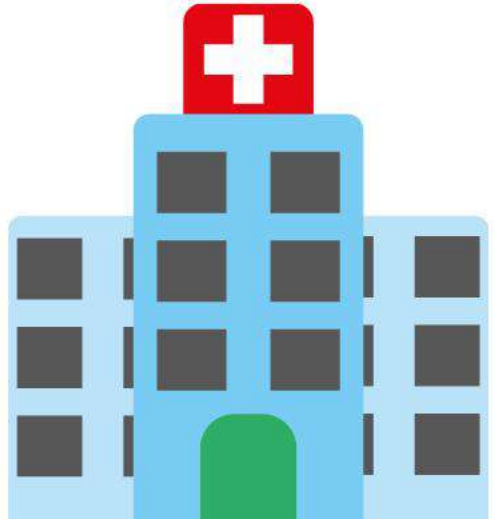
“หน่วยงาน” หมายความว่า หน่วยงานที่แบ่งส่วนงานภายในองค์กร

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

- มาตรฐานบริหารโครงการสร้างหน่วยงาน
- มาตรฐานการให้บริการ
- มาตรฐานผลลัพธ์

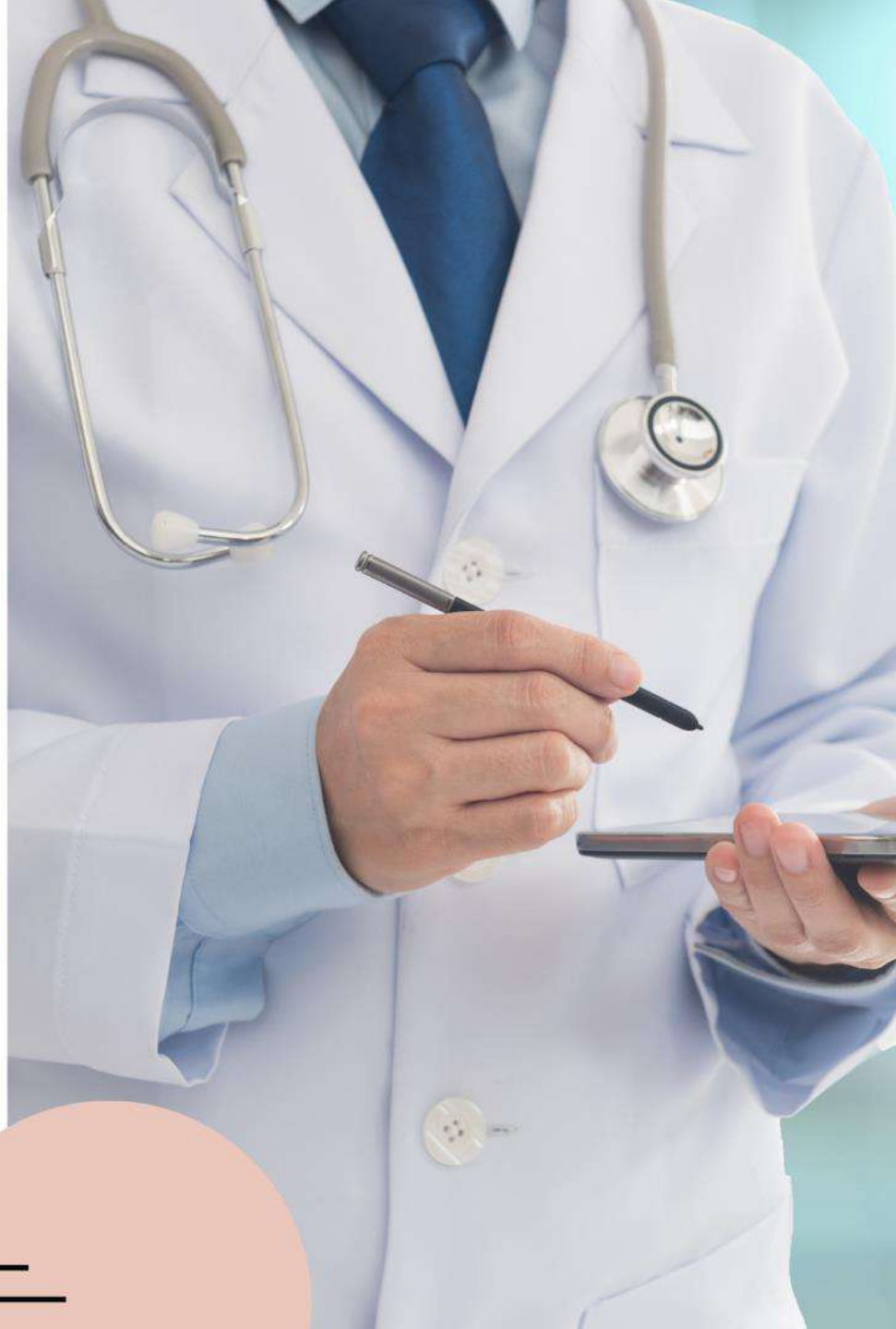

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๓ มาตรฐานบริหารโครงสร้างหน่วยงาน กำหนดแนวทางในการจัดระบบบริหารของหน่วยงาน การจัดระบบงาน การจัดการทรัพยากรบุคคลให้เหมาะสมกับลักษณะงาน การจัดระบบการให้บริการและการพัฒนาระบบคุณภาพของงาน ดังนี้

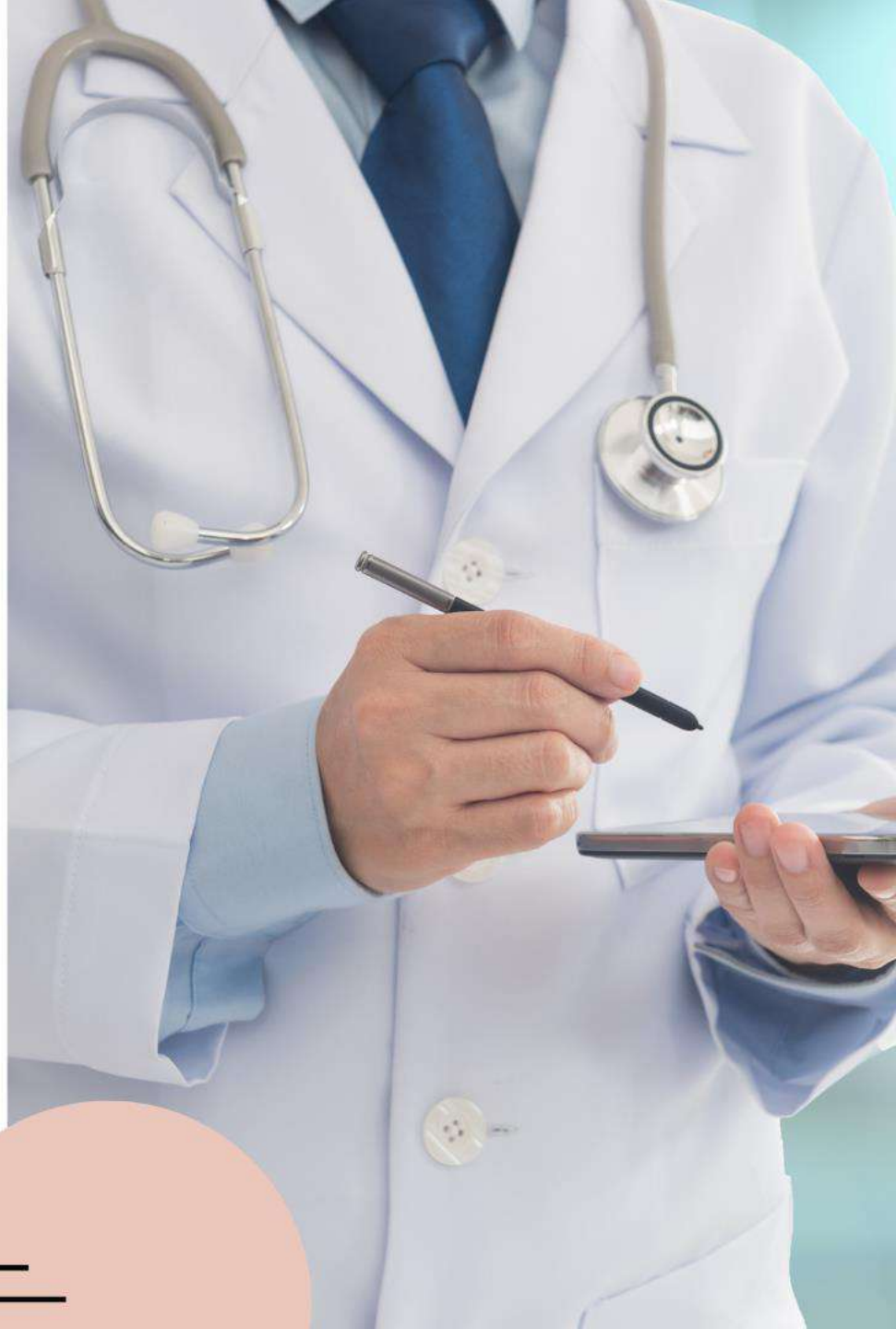
มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

- มีหน่วยงานด้านการสาธารณสุขในโครงสร้างขององค์กร
- มีผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
- ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางด้านสาธารณสุขหรือทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพและ
- มีประสบการณ์ด้านการบริหารงานสาธารณสุข

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

- กำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ประกอบวิชาชีพแต่ละตำแหน่งในหน่วยงานให้เหมาะสมกับลักษณะงาน
- การจัดการทรัพยากรบุคคล ให้มีส่วนร่วมของผู้ประกอบวิชาชีพและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

- ควบคุม กำกับและดูแลผู้ประกอบวิชาชีพทุกระดับที่อยู่ในหน่วยงานให้ปฏิบัติงาน โดยยึดหลักจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- มีนโยบาย เป้าหมายและแผนงานในการจัดการด้านสาธารณสุขให้เหมาะสมกับหน่วยงาน
- สนับสนุนให้ผู้ประกอบวิชาชีพมีความก้าวหน้าในวิชาชีพและได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรม

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

- มีงบประมาณเพียงพอในการบริหารจัดการและมีแผนการพัฒนางานด้านการสาธารณสุข รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง
- มีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพให้โปร่งใสและตรวจสอบได้

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

- กำหนดบทบาทหน้าที่ (Job Descriptions) และคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง (Job Specification) ของผู้ให้บริการทางการสาธารณสุขชุมชนทุกระดับในหน่วยงาน
- การบริหารจัดการทางการสาธารณสุขชุมชนต้องดำเนินการโดยหน่วยงานด้านการสาธารณสุข

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๔ มาตรฐานการให้บริการ

- การจัดระบบการให้บริการต้องคำนึงถึงคุณภาพและความปลอดภัยของผู้รับบริการ
- ผู้ประกอบวิชาชีพต้องมีความรู้ มีทักษะและประสบการณ์ในวิชาชีพ

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

- จัดการดูแลผู้รับบริการทั้งในระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชนอย่างประสมประสานเกี่ยวเนื่องเป็นองค์รวมเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การควบคุมโรค การตรวจประเมิน การบำบัดโรคเบื้องต้น การดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย การส่งต่อผู้ป่วยไปรับการรักษาที่อื่น การฟื้นฟูสภาพรวมทั้งการดูแลต่อเนื่องที่บ้านอย่างเป็นระบบ สามารถติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อนำไปพัฒนาคุณภาพการให้บริการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

- ให้คำแนะนำและการให้บริการในการวางแผนครอบครัว การคุมกำเนิดและการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคด้วยวัคซีน
- มีทรัพยากรที่เอื้อต่อการให้บริการอย่างเพียงพอ และมีคุณภาพในแต่ละพื้นที่

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

- มีระบบและกลไกในการจัดการงานที่เหมาะสม รวมทั้งการกำกับดูแลผู้ประกอบวิชาชีพ ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานของการให้บริการ
- มีระบบการจัดการข้อมูลสารสนเทศในการให้บริการและการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

- ปฏิบัติงานโดยยึดหลักจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพและ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- มีระบบการบริหารความเสี่ยงและการประกันคุณภาพบริการด้านการสาธารณสุขชุมชน

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

- วางแผนในการแก้ปัญหาด้านสุขภาพของประชาชนผู้มารับบริการโดยให้ผู้รับบริการครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาสุขภาพของชุมชนและดูแลตนเอง
- มีการประสานความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพอื่นและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

- บันทึกทะเบียนการให้บริการสุขภาพต้องมีการประเมินสุขภาพ สุขภาวะ สภาพแวดล้อม ปัญหาและความต้องการของผู้รับบริการ กิจกรรมที่ให้บริการต้องสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้รับบริการที่ถูกต้องอย่างต่อเนื่องและตรวจสอบได้
- มีแผนการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาของหน่วยงาน

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๕ มาตรฐานผลลัพธ์

- กำหนดตัวชี้วัดในแต่ละองค์ประกอบให้เหมาะสมกับลักษณะงานในงานที่ผู้ประกอบวิชาชีพรับผิดชอบ กำหนดเกณฑ์ในแต่ละตัวชี้วัดให้ชัดเจนที่สามารถสะท้อนปัญหาสุขภาพและการให้บริการอย่างเหมาะสม

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพ

- นำผลลัพธ์มาใช้ในการแก้ปัญหา การวางแผนและการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
- ให้กำกับติดตามและการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคคลากรที่โปร่งใสและตรวจสอบได้
- ทบทวนและปรับปรุงคุณภาพการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนหรือกระทำด้วยวิธีใด ๆ ที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิที่จะประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนโดยมิได้รับใบอนุญาตจากสภาการสาธารณสุขชุมชน

- เว้นแต่ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

(๑) การช่วยเหลือประชาชนตามหน้าที่ตามกฎหมายหรือตามธรรมจรรยาโดยมิได้รับประโยชน์ตอบแทน

(๒) นักเรียน นักศึกษาหรือผู้รับการฝึกอบรมซึ่งทำการฝึกหัดหรือฝึกอบรมในความควบคุมของสถาบันการศึกษาวิชาการสาธารณสุขชุมชนของรัฐหรือที่ได้รับอนุญาตจากทางราชการให้จัดตั้งสถาบันทางการแพทย์ของรัฐ หรือสถาบัน การศึกษา

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

(๓) บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล กระทำการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนในความควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

(๔) บุคคลซึ่ง กระทรวง ทบวงกรม เทศบาล อบจอบต กทมเมือง พัทยา อบถรูปแบบพิเศษอื่นตามที่มีกฎหมาย

กำหนดหรือสภากาชาดไทย มอบหมายให้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนหรือผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

มาตรา ๒๘ ใบอนุญาตให้มีอายุไม่เกิน ๕ ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

- และต่ออายุได้ครั้งละเท่ากับอายุใบอนุญาตตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชนแต่ไม่เกินครั้งละ ๕ ปี

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

มาตรา ๒๙ ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต

- ต้องเป็นสมาชิกแห่งสภาการสาธารณสุขชุมชน
- ต้องได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาด้านการสาธารณสุขและ
- ต้องผ่านการสอบความรู้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชน

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- เมื่อสมาชิกภาพของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนผู้ใดสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๒ ให้ใบอนุญาตของผู้นั้นสิ้นสุดลงด้วย (ม ๒๙ วรรคสอง)
- ให้ผู้ซึ่งสมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา 12 (2)และ (3) ส่งคืนใบอนุญาตต่อเลขาธิการภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ ทราบการสิ้นสุดสมาชิกภาพ (ม ๒๙ วรรคสาม)

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

มาตรา ๓๐ ผู้ประกอบวิชาชีพฯต้องประกอบวิชาชีพภายใต้

- ข้อจำกัดและเงื่อนไขและต้องประพฤติให้เป็นไปตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชน
- ข้อจำกัดในการบำบัดโรคเบื้องต้นตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงพื้นที่และความเหมาะสม ทั้งนี้ให้มีการประเมินและทบทวนระเบียบทุก ๕ ปี

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชน

ว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพ

การสาธารณสุขชุมชน

พ.ศ. ๒๕๖๔

(๒๑ มกราคม ๒๕๖๔)

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- “การบำบัดโรคเบื้องต้น” หมายความว่า การตรวจประเมินอาการเจ็บป่วยและการบำบัดเบื้องต้น เพื่อแก้ปัญหาการเจ็บป่วย การบาดเจ็บ การบรรเทาความรุนแรงหรืออาการของโรค ให้ผู้ป่วยพ้นจากภาวะการเจ็บป่วยหรือภาวะวิกฤต
- “ภาวะวิกฤต” หมายความว่าการเจ็บป่วยที่มีความรุนแรงถึงขั้นที่อาจทำให้ผู้ป่วยถึงแก่ชีวิตหรือพิการได้

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- “การตรวจประเมินอาการเจ็บป่วย” หมายความว่า
- การประเมินสภาพผู้ป่วยเบื้องต้น
- การตรวจร่างกายเพื่อค้นหาสาเหตุซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภาวะคุกคามต่อร่างกายและชีวิตผู้ป่วย
- การประเมินสภาพทั่วไปและการบาดเจ็บของผู้ป่วย
- รวมทั้งการประเมินระดับความรู้สึกตัว การประเมินการหายใจเมื่อปรากฏว่าผู้ป่วยมีอาการไม่ปกติ

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- “การส่งต่อผู้ป่วย” หมายความว่า การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยจากหน่วยบริการหนึ่งเพื่อไปรับการรักษาต่อยังอีกหน่วยบริการหนึ่ง
- “หน่วยบริการ” หมายความว่า หน่วยบริการหรือโรงพยาบาลของรัฐหรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- ข้อ ๔ ให้กระทำการตรวจประเมินและการบำบัดโรคเบื้องต้น ดังนี้
- (๑) ไข้ตัวร้อน
- (๒) ไข้และมีผื่นหรือจุด
- (๓) ปวดท้อง
- (๔) ท้องผูก
- (๕) ท้องเดิน

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- (๖) คลื่นไส้อาเจียน
- (๗) โรคขาดสารอาหาร
- (๘) อาหารเป็นพิษ
- (๙) โรคหวัด
- (๑๐) โรคผิวหนัง
- (๑๑) แผลในช่องปาก

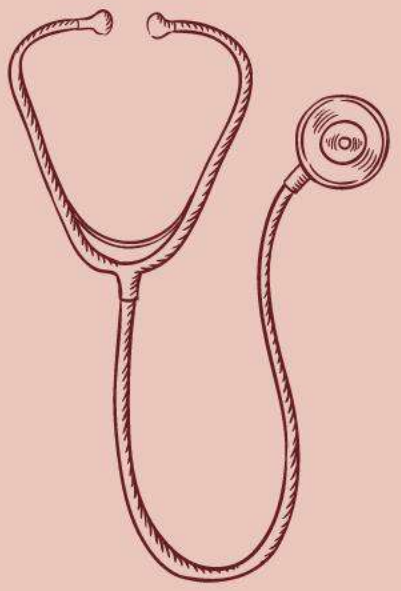
การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- (๑๒) การชะล้างบาดแผล
- (๑๓) การให้น้ำเกลือผู้ป่วยอาเจียนจากการสูญเสียสมดุล ของสารน้ำในร่างกาย
- (๑๔) ภาวะช็อกจากการสูญเสียสมดุลของสารน้ำในร่างกาย
- (๑๕) การทำคลอดปกติในภาวะฉุกเฉิน
- (๑๖) กระดูกหัก

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- (๑๗)ข้อเคล็ด
- (๑๘)ข้อเคลื่อน
- (๑๙)ไฟไหม้
- (๒๐)น้ำร้อนลวก
- (๒๑)การช่วยฟื้นคืนชีพ
- (๒๒)เย็บบาดแผลที่ไม่สาหัส และในตำแหน่งที่ไม่เป็นอันตราย

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๕ เมื่อได้ตรวจประเมินอาการเจ็บป่วยของผู้ป่วย ในเบื้องต้นแล้วพบว่า ผู้ป่วยมีอาการเจ็บป่วยรุนแรงเกินศักยภาพของผู้ประกอบวิชาชีพในการบำบัดโรคเบื้องต้น หรือให้บำบัดโรคเบื้องต้นในภาวะปกติแล้วพบว่า ผู้ป่วยมีอาการไม่ทุเลาหรือมีความรุนแรงจากการเจ็บป่วยมากขึ้นจนอาจทำให้ผู้ป่วยได้รับอันตรายต่อร่างกายและชีวิต

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- ให้ทำการช่วยเหลือผู้ป่วยในเบื้องต้นก่อน แล้วให้ประสานเพื่อการส่งต่อไปยังหน่วยบริการอื่นที่มีศักยภาพสูงกว่า

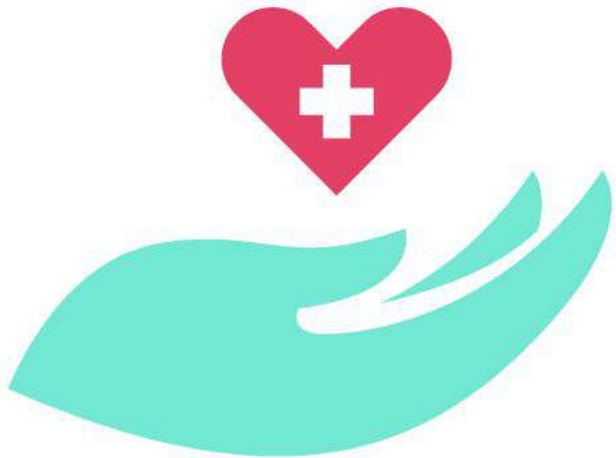

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๖ ให้กระทำการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค
ตามแนวทางที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

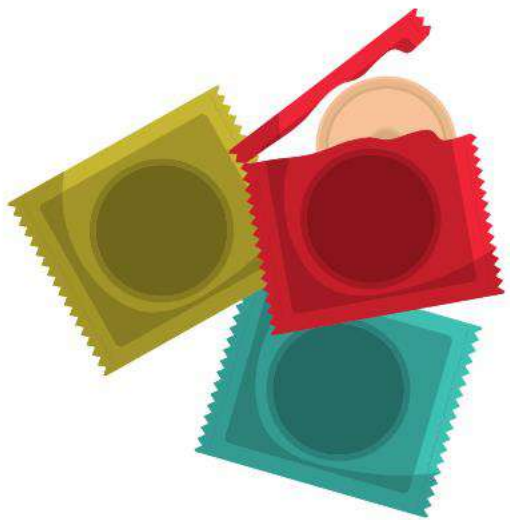

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๗ ให้กระทำการวางแผนครอบครัว ดังนี้

(๑) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

(๒) การให้ยาคุมกำเนิดและถุงยางอนามัย

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๘ ผู้ประกอบวิชาชีพตามข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ และ ข้อ ๗ ต้องประกอบวิชาชีพ โดยใช้กระบวนการตามมาตรฐานของการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้ยาหรือเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยา

- ให้ใช้ได้ตามคู่มือการใช้ยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาที่สภาการสาธารณสุขชุมชนกำหนด

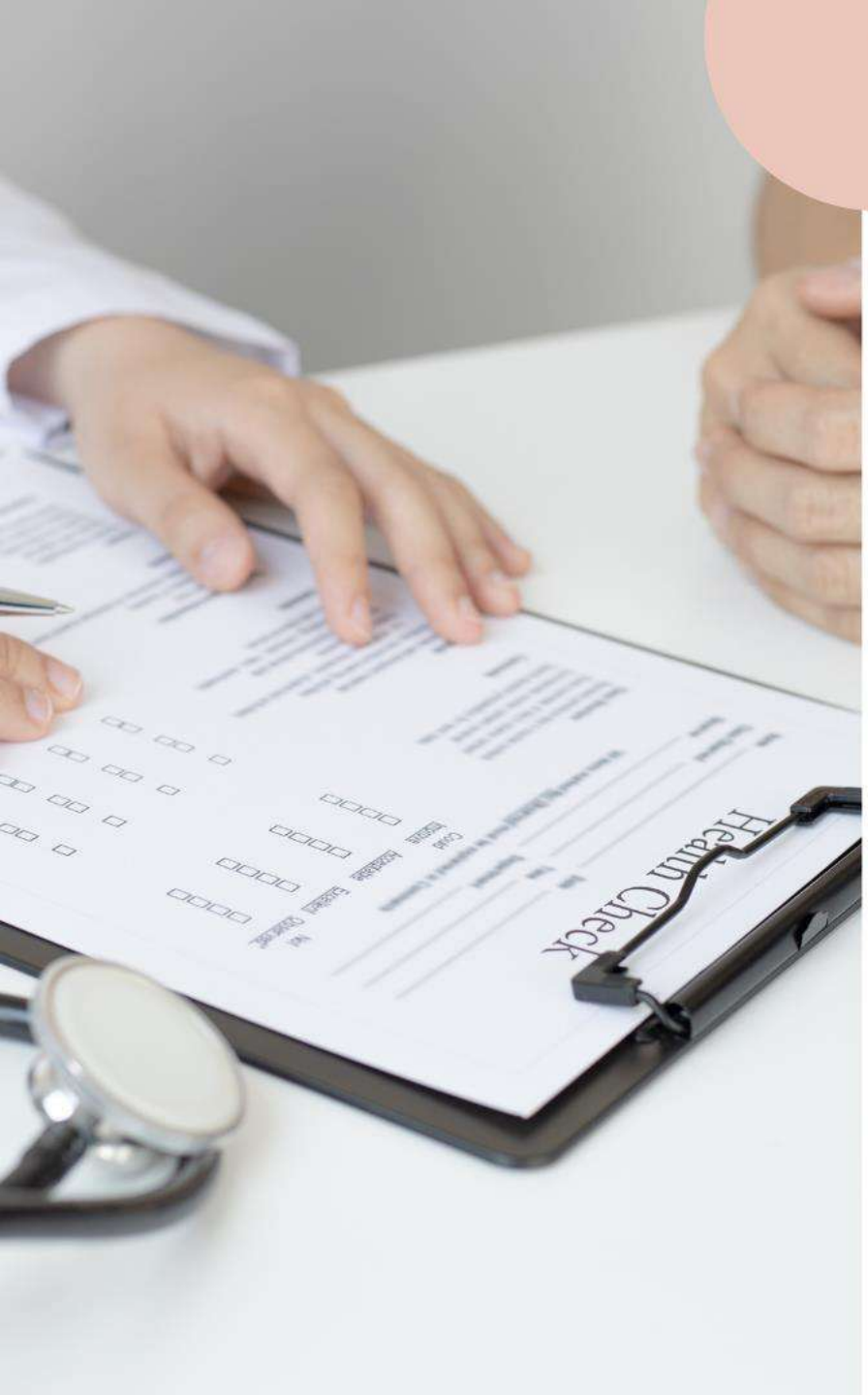

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- ข้อ ๑๐ ต้องบันทึกรายงานเกี่ยวกับ
- ประวัติของผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ
- อาการและการเจ็บป่วย โรค การบำบัดโรคเบื้องต้นหรือ
- การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค /การวางแผนครอบครัว หรือ การดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย ตามความเป็นจริง และ
- ต้องเก็บบันทึกรายงานไว้เป็นหลักฐาน

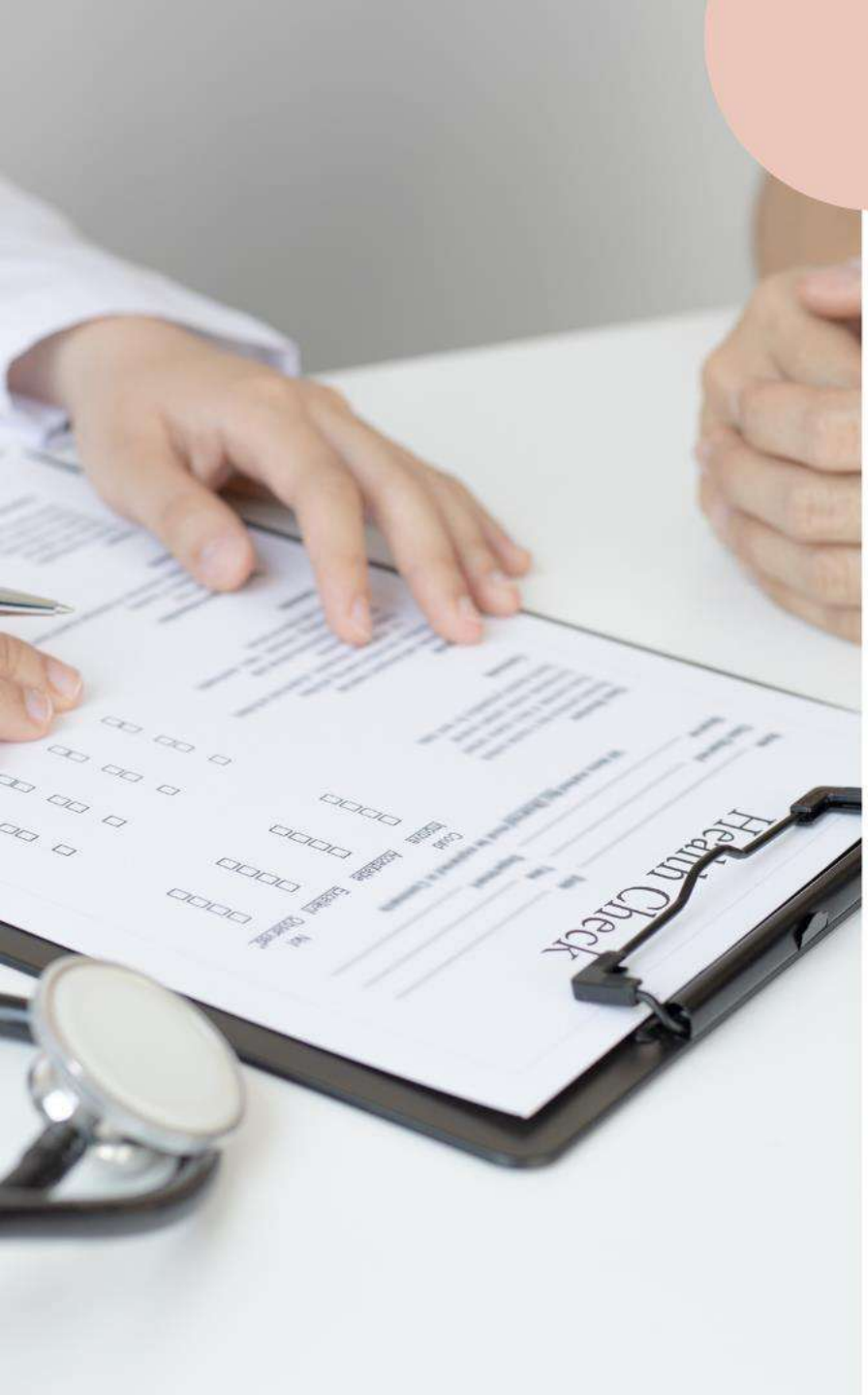
การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ข้อบังคับสภาฯว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการ

ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

(ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๖๔

(๒๑ มกราคม ๒๕๖๔)

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

"สิ่งแวดล้อม" หมายความว่า สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวมนุษย์ซึ่งเกิดขึ้นตามธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น

"อนามัยสิ่งแวดล้อม" หมายความว่า การปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ พฤติกรรมหรือแบบแผนการดำเนินชีวิตที่เอื้อให้มีสุขภาพดี การควบคุมมลพิษ รวมถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

"มลพิษ" หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตราย มลสาร รังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้นที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ตามธรรมชาติหรือก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและหรือสุขภาพอนามัยของมนุษย์

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

“ของเสีย” หมายความว่า ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือวัตถุอันตรายอื่นใดซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

"เหตุรำคาญ" หมายความว่า เหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น เช่น

แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่อาบน้ำ ส้วมหรือที่ใส่มูลหรือเถ้า การเลี้ยงสัตว์ อาคาร โรงงานหรือสถานประกอบการที่ไม่มีการระบายอากาศ การระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือ

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- การควบคุมสารเป็นพิษ การกระทำให้เกิดกลิ่น แสง เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ฝุ่น ละออง ความสั่นสะเทือน เขม่า เถ้าหรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- “สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- “มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- “ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้
- “อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- “ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่าย สินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้วหรือของเสียง่าย ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึง บริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- “สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มิใช่ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จ และจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ในบริเวณที่จัดไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้นหรือนำไปบริโภคที่อื่น

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- “สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ๆ ที่มิใช่ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่น ซึ่งผู้ชื้อต้องนำไปทำ ประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- “สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ๆ ที่มิใช่ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่น ซึ่งผู้ชื้อต้องนำไปทำ ประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๔ ให้กระทำการตรวจสอบมาตรฐานการให้บริการเพื่อให้ความเห็นประกอบการพิจารณาก่อนการอนุญาตของราชการส่วนท้องถิ่น ในการประกอบกิจการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ดังนี้

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

(๗) ตรวจสอบเสียง

(๘) ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหาร

(๙) ตรวจสอบสุขาภิบาลอาคารหรือสถานที่

(๑๐) ตรวจสอบเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๕ ให้กระทำการตรวจสอบ ให้ความเห็นให้คำปรึกษา หรือแนะนำหน่วยงานหรือสถานประกอบกิจการหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการควบคุม กำกับและเฝ้าระวังด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมที่เกิดโรคและภัยสุขภาพต่อบุคคล ครอบครัว ชุมชนและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

(๑) ประเมินช่องทางและวิธีการรับสัมผัส ที่เกิดโรคและภัยสุขภาพหรือความเสี่ยงด้านสุขภาพเพื่อจะนำไปสู่การระงับโรคและภัยสุขภาพ

(๒) ตรวจสอบสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

(๓) ประเมินปัจจัยเสี่ยงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมและประเมินภาวะสุขภาพเพื่อแก้ไขโรค

(๔) เสนอความเห็นไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขไม่ให้เกิดโรคและภัยสุขภาพ

(๕) เรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๖ ให้กระทำการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการแก้ไขตามข้อ ๕ แล้ว เพื่อมิให้เกิดโรคและภัยต่อสุขภาพ ดังนี้

(๑) การกำหนดแนวทางการฟื้นฟูสภาพแวดล้อม

(๒) ติดตามและประเมินปัจจัยเสี่ยงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพอย่างต่อเนื่อง

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

(๓) การจัดการแหล่งกำเนิดและควบคุมภัยที่คุกคามสุขภาพ

(๔) วิเคราะห์ความเสี่ยงถึงสาเหตุที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม เพื่อลดความเสื่อมหรืออันตรายต่อสุขภาพ

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

(๕) วางแผน ป้องกัน ควบคุมและเฝ้าระวังปัจจัยเสี่ยงด้านสุขาภิบาลอาหาร เช่น อาหารในสถานที่จำหน่ายอาหาร รถจำหน่ายอาหารเคลื่อนที่ สถานที่สะสมอาหารและตลาด

(๖) วางแผน ป้องกัน ควบคุมและเฝ้าระวังปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมที่มาจาก ที่หรือทางสาธารณะและ

(๗) การจัดการในภาวะฉุกเฉินหรือภัยพิบัติด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นในภาวะปกติ ภาวะที่เกิดเหตุและการฟื้นฟูสุขภาพ

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

(๘) การสุขาภิบาลน้ำดื่ม น้ำใช้และน้ำแข็งในสถานที่ผลิต ขนส่ง จัดเก็บและจำหน่ายเพื่อให้น้ำสะอาดและปลอดภัยต่อสุขภาพ

(๙) การควบคุมสัตว์และแมลง พาหะนำโรคในสถานที่อาคารหรือชุมชน

(๑๐) การจัดการสิ่งปฏิกูล มูลฝอย

(๑๑) การบำบัดน้ำเสียและของเสียอันตราย

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

(๑๒) การระงับเหตุรำคาญที่ทำให้เกิดกลิ่น แสง เสียง ความร้อน ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือสิ่งอื่นใด ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๑๓) การจัดการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

(๑๔) การควบคุมมลพิษทางอากาศเพื่อป้องกันและควบคุมไม่ให้เกิดพิษภัยต่อมนุษย์ สัตว์และพืช

(๑๕) เรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

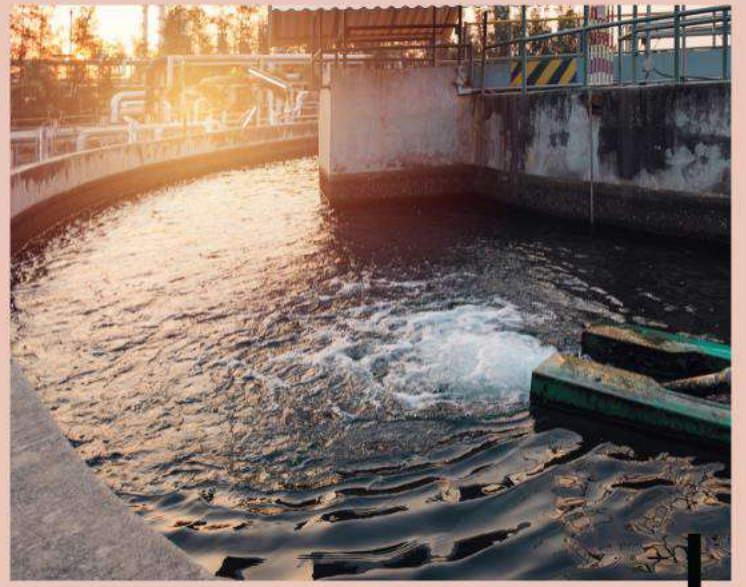
การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๗ กรณีที่พบว่า มีสถานการณ์ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ กับการดำรงชีวิตของประชาชนอย่างร้ายแรง สมควรได้รับการแก้ไขหรือระงับเหตุโดยเร่งด่วน

ให้ผู้ประกอบวิชาชีพกระทำการตรวจสอบ เสนอแนะและให้ความเห็นต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ดังนี้

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

(๑) ปัญหาน้ำเสียชุมชนที่เกิดจากการสุขาภิบาลที่ไม่ถูกสุขลักษณะและมีการปนเปื้อนสู่แหล่งน้ำ

(๒) ปัญหาสิ่งปฏิกูลจากชุมชนที่ยังไม่ได้ควบคุม

(๓) ปัญหามูลฝอยที่ยังไม่ได้รับการกำจัดอย่างถูกหลักสุขาภิบาลซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพประชาชน

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

(๔) ปัญหาของเสียอันตรายที่ทิ้งปนกับขยะมูลฝอยในชุมชน อันเกิดจากการใช้สารเคมีและสารอันตรายซึ่งมีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

(๕) ปัญหาคุณภาพอากาศเกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพประชาชน

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

(๖) ปัญหาการปนเปื้อนจากมลพิษที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน

(๗) ปัญหาด้านสุขาภิบาลอาหาร

(๘) ปัญหาเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๘ การกระทำด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมตามข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ ต้องผ่านการอบรมตามหลักสูตรที่สภาการสาธารณสุขชุมชนประกาศกำหนดและต้องได้รับหนังสือรับรองจากสภาการสาธารณสุขชุมชน

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๙ การให้บริการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมเพื่อสุขภาพของประชาชนให้เป็นไปตามมาตรฐานที่สภาการสาธารณสุขชุมชนประกาศกำหนด

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข

ว่าด้วยข้อจำกัดในการบำบัดโรคเบื้องต้น

พ.ศ. ๒๕๖๓

(๔ สิงหาคม ๒๕๖๓)

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

“การบำบัดโรคเบื้องต้น” หมายความว่า

- การตรวจประเมินอาการเจ็บป่วยและการบำบัดเบื้องต้น
- เพื่อแก้ปัญหาการเจ็บป่วย การบาดเจ็บ การบรรเทาความรุนแรงหรืออาการของโรค ให้ผู้ป่วยพ้นจากภาวะการเจ็บป่วยหรือภาวะวิกฤต

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๕ การบำบัดโรคเบื้องต้น ให้คำนึงถึงพื้นที่ในชุมชนเป็นหลัก โดยให้มีการประเมินและทบทวนระเบียบนี้ทุกห้าปี

ข้อ ๖ การบำบัดโรคเบื้องต้น ต้องกระทำตามข้อบังคับสภาฯว่าด้วยข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๗ การบำบัดโรคเบื้องต้น ต้องดำเนินการตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ข้อ ๘ การบำบัดโรคเบื้องต้น ถ้าจำเป็นต้องใช้ยาหรือเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยา ให้ใช้ได้ตามคู่มือการใช้ยาและเวชภัณฑ์ที่ไม่ใช่ยาที่สภาการสาธารณสุขชุมชนกำหนด

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

ข้อ ๙ ต้องบันทึกรายงานเกี่ยวกับประวัติของผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ อาการและการเจ็บป่วย โรค การบำบัดโรคเบื้องต้นหรือการให้บริการตามความเป็นจริง

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

ข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชน
ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการ
สาธารณสุขชุมชน
พ.ศ. ๒๕๖๕

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

- การสืบสวนสอบสวน

ข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชน
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การกล่าวหาและหลักเกณฑ์
การสืบสวนหรือสอบสวน ในกรณีที่มีการกล่าวหา
ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน
พ.ศ. ๒๕๖๕

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

มาตรการบังคับระหว่างถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

- มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้ผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพนับแต่วันที่ทราบคำสั่งสภาการสาธารณสุขชุมชนที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

การควบคุมการประกอบวิชาชีพ

การขอใบอนุญาตใหม่

- มาตรา ๔๓ ผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้น ๒ ปีนับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแต่เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตในครั้งต่อ ๆ ไปได้อีกต่อเมื่อสิ้นระยะเวลา ๑ ปีนับแต่วันที่คณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาต

การมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยบุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม
กรุงเทพมหานคร
เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด
เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น
หรือสภากาชาดไทยมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพ
เวชกรรมในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้
ประกอบวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๓๙

การมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ข้อ ๖ บุคคลซึ่งได้รับมอบหมาย จะทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้เฉพาะ

- ตามหลักเกณฑ์วิธีการหรือเงื่อนไขที่ระเบียบนี้กำหนด
- เป็นการปฏิบัติราชการหรืออยู่ในระหว่างการปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือตามที่ได้รับมอบหมาย และต้องอยู่ในควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

การมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

- ข้อ ๗ ให้บุคคลที่มีวุฒิประกาศนียบัตรพนักงานอนามัย ประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานสาธารณสุข (พนักงานอนามัย) ประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ ประกาศนียบัตรพนักงานสุขภาพชุมชน ฯ ลฯ
- ทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้ ดังนี้

การมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ด้านอายุรกรรม

- ให้การรักษาพยาบาลเบื้องต้น เพื่อบรรเทาอาการหรือโรคดังต่อไปนี้ คือ
- ไข้ตัวร้อน ไข้และมีผื่นหรือจุด ไข้จับสั่น ไอปวดศีรษะ ปวดหลัง ปวดเอวปวดท้อง ท้องผูกท้องเดิน คลื่นไส้อาเจียน การอักเสบต่างๆ โลหิตจางดีซ่าน โรคขาดสารอาหาร อาหารเป็นพิษ

การมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

- โรคพยาธิลำไส้ โรคบิด โรคหวัด โรคสุกใส โรคคางทูม โรคไอกรน โรคผิวหนัง และโรคติดต่อตามโครงการของกระทรวงสาธารณสุข

การมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

การรักษาพยาบาลอื่น คือ

- การให้น้ำเกลือในผู้ป่วยท้องเดินอย่างรุนแรง
- การฉีดเซรุ่มแก้พิษงู
- การสวนปัสสาวะ
- การล้างกระเพาะอาหารโดยใช้สายยางในรายที่สงสัยว่ารับประทานสารพิษ

การมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ด้านศัลยกรรม

- ผ่าฝี
- เย็บบาดแผลที่ไม่สาหัส
- ชะล้าง ทำแผลตกแต่งบาดแผล
- ผ่าเอาสิ่งแปลกปลอมซึ่งอยู่ในตำแหน่งซึ่งไม่เป็นอันตรายต่ออวัยวะสำคัญของร่างกายออก โดยฉีดยาระงับความรู้สึกทางผิวหนัง

การมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ด้านสูตินรีเวชกรรม

- ทำคลอดในรายปกติ
- ทำการช่วยเหลือขั้นต้นในรายที่มีการคลอดผิดปกติ
- ทำการช่วยเหลือในกรณีที่จะมีการแท้งหรือหลังแท้งแล้ว

การมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

- การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค รวมถึงการฉีดวัคซีนป้องกันโรค
- การวางแผนครอบครัว กรณีฉีดยาคุมและจ่ายยาเม็ดคุมกำเนิด
- การเจาะโลหิตจากปลายนิ้วหรือหลอดเลือดดำเพื่อส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ หรือเพื่อบริจาคเข้าธนาคารเลือด

การมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

- ด้านปัจจุบันพยาบาล ให้การปฐมพยาบาลเกี่ยวกับการได้รับสารพิษและสัตว์มีพิษกัดต่อย การแพ้ยาการแพ้เซรุ่มและวัคซีน การเสียโลหิต ภาวะช็อค การเป็นลมหมดสติ หยุดหายใจกระดูกหัก ข้อเคล็ด ข้อเคลื่อนชัก จมน้ำ ไฟไหม้น้ำร้อนลวก ไฟฟ้าดูด สิ่งแปลกปลอมเข้าตา หูคอ จมูกและกระเพาะอาหาร และผู้ป่วยที่เจ็บหนัก

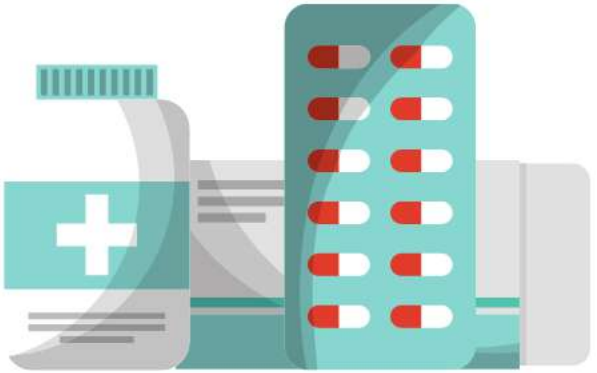

การมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ข้อ ๑๗ ให้บุคคลที่ทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

- ใช้ยาตามบัญชียาที่หน่วยราชการของกระทรวง ทบวงกรม กทม เมืองพัทยา อบจ เทศบาล สุขาภิบาล อบถอื่นหรือสภากาชาดไทย กำหนด ทั้งนี้ต้องไม่เกินรายการบัญชียาสามัญประจำบ้านตามกฎหมายว่าด้วยยา รายการยาสถานีอนามัยและรายการสมุนไพรสำหรับงานสาธารณสุขมูลฐาน

การมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ข้อ ๑๘ ให้บุคคลที่ได้รับมอบหมายทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามระเบียบนี้

- สามารถทำการประกอบวิชาชีพเวชกรรมนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ได้เป็นการเฉพาะรายหรือกรณี โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้มอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษร

บทที่ 5

กฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับการสืบสวนหรือสอบสวน

ข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชนว่าด้วย หลักเกณฑ์ และวิธีการกล่าวหา หลักเกณฑ์การสืบสวนหรือสอบสวน ในกรณีที่มีการกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2565

การประพฤติผิด

หมายความว่า

การกระทำของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนที่ประพฤติผิดข้อจำกัดและเงื่อนไขหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

การกล่าวหา

หมายความว่า

ผู้ได้รับความเสียหาย หรือบุคคลอื่นได้ทำคำกล่าวหาเป็นหนังสือยื่นต่อสภาการสาธารณสุขชุมชนหรือกรรมการได้แจ้งเรื่องต่อสภาการสาธารณสุขชุมชนกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ขั้นตอน การกล่าวหา

1. กำหนดบุคคลที่มีสิทธิกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน ได้แก่

    1.1 บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายเพราะการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

    1.2 บุคคลอื่น

    1.3 กรรมการ

    ให้บุคคลตาม 1 และ 2 ทำคำกล่าวหาเป็นหนังสือยื่นต่อสภา และบุคคลตาม 3 แจ้งเรื่องต่อสภาด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ก็ได้ แล้วแต่กรณี

2. ผู้กล่าวหาต้องยื่นคำกล่าวหาภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้กล่าวหารู้เรื่องการประพฤติผิดและรู้ตัวผู้กระทำผิดหรือภายในสามปีนับแต่วันที่มีการประพฤติผิดของผู้ประกอบวิชาชีพ

3.การถอนเรื่องการกล่าวหาที่ได้ยื่นหรือแจ้งไว้ต่อสภาแล้ว ไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการประพฤติผิดของผู้ประกอบวิชาชีพ

ผู้กล่าวหา

หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายเพราะการประพฤติผิด จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพหรือบุคคลอื่นหรือกรรมการได้ทำคำกล่าวหาเป็นหนังสือหรือแจ้งเรื่องต่อสภาการสาธารณสุขชุมชน แล้วแต่กรณี

ผู้ถูกกล่าวหา

หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

การสืบสวน

หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเรื่องที่มีการกล่าวหาหรือที่คณะกรรมการมีมติให้พิจารณาเกี่ยวกับการประพฤติผิดของ ผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งอนุกรรมการจรรยาบรรณ ได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่และเพื่อที่จะทราบรายละเอียดว่าการกล่าวหานั้นมีมูลหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการสืบสวนคือ

1. เป็นการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนดไว้

2. เป็นการแสวงหาหลักฐานเพื่อทราบรายละเอียดแห่งความผิดและรู้ตัวผู้กระทำผิดรวมทั้งให้ได้ความแน่ชัดว่ามีการกระทำผิดเกิดขึ้นจริงหรือไม่

ขั้นตอนการดำเนินการสืบสวน

1.ให้เลขาธิการเสนอเรื่องที่มีการกล่าวหาหรือในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่าผู้ประกอบวิชาชีพ มีพฤติกรรมอันสมควรให้มีการพิจารณาเกี่ยวกับการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพต่อประธานคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

2.เมื่อประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณได้รับเรื่องที่มีการกล่าวหาแล้ว ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องที่มีการกล่าวหาว่ามีข้อกล่าวหาอย่างไร และวางแนวทางเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริง พยานหลักฐาน ตลอดจนรายละเอียดของพฤติการณ์ต่าง ๆอันเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเพื่อให้ทราบรายละเอียดในเรื่องที่มีการกล่าวหา

3.การประชุมคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

มติของคณะอนุกรรมการให้ถือเสียงข้างมากของอนุกรรมการที่อยู่ในที่ประชุมอนุกรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

ขั้นตอนการดำเนินการสืบสวน

4.ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณทำการสืบสวนหาข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จภายในเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ

ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาดำเนินการออกไปได้ไม่เกิน สามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

5. ในการสืบสวน ให้ประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือเรียกให้ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือมีหนังสือแจ้งให้บุคคลส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อประโยชน์ ในการพิจารณาของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ

ขั้นตอนการดำเนินการสืบสวน

6.การให้ถ้อยคำของบุคคลตามข้อ 5 ให้อนุกรรมการจรรยาบรรณทำการสอบปากคำและจดบันทึกการให้ถ้อยคำของบุคคลที่มาให้ถ้อยคำ ตามแบบที่สภาการสาธารณสุขชุมชนประกาศกำหนด

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้วให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตกเติม และผู้ให้ถ้อยคำต้องลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตกเติม

เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ หากเห็นว่าการให้ถ้อยคำดังกล่าวถูกต้องแล้ว ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำต้องลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานและให้อนุกรรมการจรรยาบรรณที่ร่วมสืบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกการให้ถ้อยคำนั้นด้วย

กรณีผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อ ให้ประทับลายนิ้วมือโดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองจำนวนสองคน

ขั้นตอนการดำเนินการสืบสวน

7.การส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสืบสวนให้คณะอนุกรรมการ จรรยาบรรณทำบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไรจากผู้ใด และเมื่อใดเอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในการสืบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่รับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องกับต้นฉบับหรือกรณีต้นฉบับสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ใช้เอกสาร “ใบแทน” ก็ได้ แล้วแต่กรณี

8.เมื่อดำเนินการสืบสวนแล้วเสร็จ ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณประชุมพิจารณา ว่าข้อกล่าวหามีมูลหรือไม่ โดยให้ถือตามมติของอนุกรรมการจรรยาบรรณเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่ง มีหนึ่งเสียง ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ขั้นตอนการดำเนินการสืบสวน

9.ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณสรุปรายงานการสืบสวนและเสนอความเห็น พร้อมทั้ง พยานหลักฐานต่าง ๆ ต่อคณะกรรมการ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

9.1 วัน เดือน ปี ที่รายงานพร้อมความเห็น

9.2 ชื่อ ที่อยู่ของผู้ประกอบวิชาชีพที่ถูกกล่าวหา

9.3 พฤติกรรมโดยย่อของผู้ประกอบวิชาชีพที่ปรากฏในการกล่าวหา

9.4 หลักฐานที่รวบรวมได้

9.5 ความเห็นและเหตุผลที่แสดงถึงพฤติกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพที่ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่อนุกรรมการจรรยาบรรณผู้ใดมีความเห็นแย้งกับมติของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณให้เสนอความเห็นแย้งของอนุกรรมการผู้นั้นไว้ในรายงานการสืบสวนด้วย

ขั้นตอนการดำเนินการสืบสวน

10. เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณแล้วให้คณะกรรมการพิจารณาและมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

10.1 ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณสืบสวนหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในกรณีที่เห็นว่าข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอ

10.2 ส่งให้คณะอนุกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไปในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหานั้นมีมูล

10.3 ให้ยกข้อกล่าวหาในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหานั้นไม่มีมูล

การสอบสวน

หมายความว่า การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการสอบสวน ซึ่งคณะอนุกรรมการสอบสวนได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์การกระทำของผู้ประกอบวิชาชีพว่าเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อกล่าวหาหรือไม่

สำนวนการสอบสวน

หมายความว่า บันทึกหรือเอกสารใดที่คณะอนุกรรมการสอบสวนได้รวบรวมไว้เป็นหลักฐานในการสอบสวนผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่มีการกล่าวหา

พยานหลักฐาน

หมายความว่า พยานบุคคล พยานเอกสารหรือพยานวัตถุ ที่คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณและคณะอนุกรรมการสอบสวนได้รวบรวมเพื่อใช้ในการพิจารณาการประพฤติผิดด้านจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ขั้นตอนการดำเนินการสอบสวน

1. ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวน เพื่อทำการสอบสวน เรื่อง ที่มีการกล่าวหาหรือที่คณะกรรมการ มีมติให้พิจารณาเกี่ยวกับการประพฤติผิด ของผู้ประกอบวิชาชีพ

2. เมื่อคณะอนุกรรมการสอบสวนได้รับเรื่องการกล่าวหา จากเลขาธิการแล้วให้อนุกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุม เพื่อวางแนวทางการสอบสวน

3.ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวน ให้แล้วเสร็จภายในเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประธานอนุกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวน

ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาดำเนินการออกไปได้ไม่เกิน สามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ขั้นตอนการดำเนินการสอบสวน

4. ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนมีหนังสือแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนและแจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มทำการสอบสวน

5. ผู้ถูกกล่าวหาอาจคัดค้านผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานคณะอนุกรรมการกรรมการหรืออนุกรรมการได้ หากเห็นว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้รับความยุติธรรมอันมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

5.1 เป็นคู่กรณีเอง

5.2 เป็นคู่สมรส ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้ถูกกล่าวหา

5.3 มีเรื่องโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา

5.4 เป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่ทำการสอบสวน

ขั้นตอนการดำเนินการสอบสวน

- การคัดค้าน ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวน โดยระบุเหตุผลที่คัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้รับความยุติธรรมอย่างไร

- ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า การคัดค้านนั้นไม่มีเหตุอันควรรับฟัง ให้คณะกรรมการสั่งให้ยกคำคัดค้าน และให้เลขาธิการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการสอบสวนรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

- คณะกรรมการเห็นว่า การคัดค้านนั้นมีเหตุอันควรรับฟังได้ ให้คณะกรรมการสั่งให้ผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นประธานอนุกรรมการสอบสวนหรืออนุกรรมการสอบสวนและแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นประธานอนุกรรมการสอบสวนหรืออนุกรรมการสอบสวนแทนผู้ที่ถูกคัดค้านและให้เลขาธิการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการสอบสวนรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

- คณะกรรมการที่สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านผู้ใดพ้นจากการเป็นประธานอนุกรรมการสอบสวนหรืออนุกรรมการสอบสวน จะไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ผู้นั้นได้ร่วมดำเนินการสอบสวนไปแล้ว

ขั้นตอนการดำเนินการสอบสวน

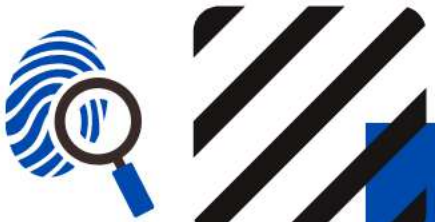

6. ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใด ๆ มาให้คณะอนุกรรมการสอบสวนโดยยื่นต่อประธานอนุกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากประธานอนุกรรมการสอบสวน หรือภายในกำหนดเวลาที่คณะอนุกรรมการสอบสวนจะขยายให้

7. ในการสอบสวน ให้นำความในข้อ 5 ข้อ 6 และข้อ 7 มาใช้บังคับกับการสอบสวนโดยอนุโลม

8. ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการสอบสวน ณ สถานที่ วัน เดือน ปี และเวลาที่แจ้งให้ทราบในหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา หรือภายในกำหนดเวลาที่ได้ขยายให้หรือไม่ทำคำชี้แจง หรือนำพยานหลักฐานใด ๆ มาให้คณะอนุกรรมการสอบสวน ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไปตามพยานหลักฐานที่มีอยู่

กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาแต่ไม่ยอมให้ถ้อยคำ ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุแห่งการนั้น ไว้ในรายงานการสอบสวน

ขั้นตอนการดำเนินการสอบสวน

9. คณะอนุกรรมการสอบสวนจะไม่อนุญาตให้คู่กรณีตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานก็ได้หากเอกสารหรือพยานหลักฐานดังกล่าว ต้องรักษาไว้เป็นความลับหรือเป็นเอกสารหลักฐานอันไม่ควรเปิดเผยของบุคคลอื่นที่อยู่ในสำนวนการสอบสวน

10. เมื่อคณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้ประชุมพิจารณาและมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ แล้วให้รายงานการสอบสวนพร้อมทั้งเสนอสำนวนการสอบสวนและความเห็นต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทำการสอบสวนเสร็จสิ้น

กรณีที่อนุกรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งนั้นไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

11. รายงานการสอบสวน ให้เสนอต่อประธานกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชน โดยระบุวัน เดือน ปีที่รายงาน รายละเอียดในการกล่าวหา สำนวนการสอบสวน ผลการสอบสวน และความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวน แล้วลงลายมือชื่ออนุกรรมการสอบสวนซึ่งทำหน้าที่สอบสวน

ขั้นตอนการดำเนินการสอบสวน

12. สำนวนการสอบสวน อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

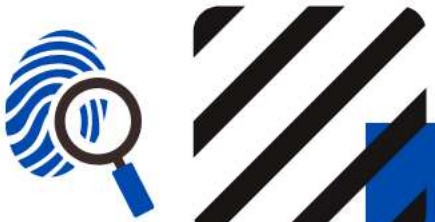
12.1สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีรายละเอียดในเรื่องการกล่าวหาอย่างไร

- ในกรณีที่ไม่ได้สอบสวนพยานบุคคล ให้รายงานเหตุผลที่ไม่ได้สอบสวนไว้ว่าเพราะเหตุใด
- ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้รายงานเหตุผลที่รับสารภาพเพราะจำนน ต่อหลักฐานหรือเพราะเหตุใด

12.2 พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหารับฟังได้เพียงใด เพราะเหตุใด

12.3 ความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวนสรุปว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดหรือไม่ อย่างไร

- ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิด ให้ระบุว่ากระทำผิดจรรยาบรรณตามข้อใด และสมควรได้รับโทษอย่างไร

ผลการสอบสวน

เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการสอบสวน

ในกรณีที่เห็นว่าสำนวนการสอบสวนยังไม่สมบูรณ์เพียงพอที่จะวินิจฉัยชี้ขาดหรือจะต้องมีพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้

ในกรณีที่เห็นว่าสำนวนการสอบสวนสมบูรณ์เพียงพอที่จะวินิจฉัยชี้ขาด ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามกฎหมายต่อไป

การวินิจฉัยชี้ขาด

เมื่อคณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชนได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของอนุกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชนพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวน

คณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชนอาจให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมการวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้

คณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชนมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

1) ยกข้อกล่าวหา
2) ว่ากล่าวตักเตือน
3) ภาคทัณฑ์
4) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกิน 2 ปี
5) เพิกถอนใบอนุญาต

คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชนให้ทำเป็นคำสั่ง สภาการสาธารณสุขชุมชนพร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุด

กฎหมาย และข้อบังคับ เกี่ยวกับจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพ การสาธารณสุขชุมชน

กฎหมาย

พระราชบัญญัติวิชาชีพ
การสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2556

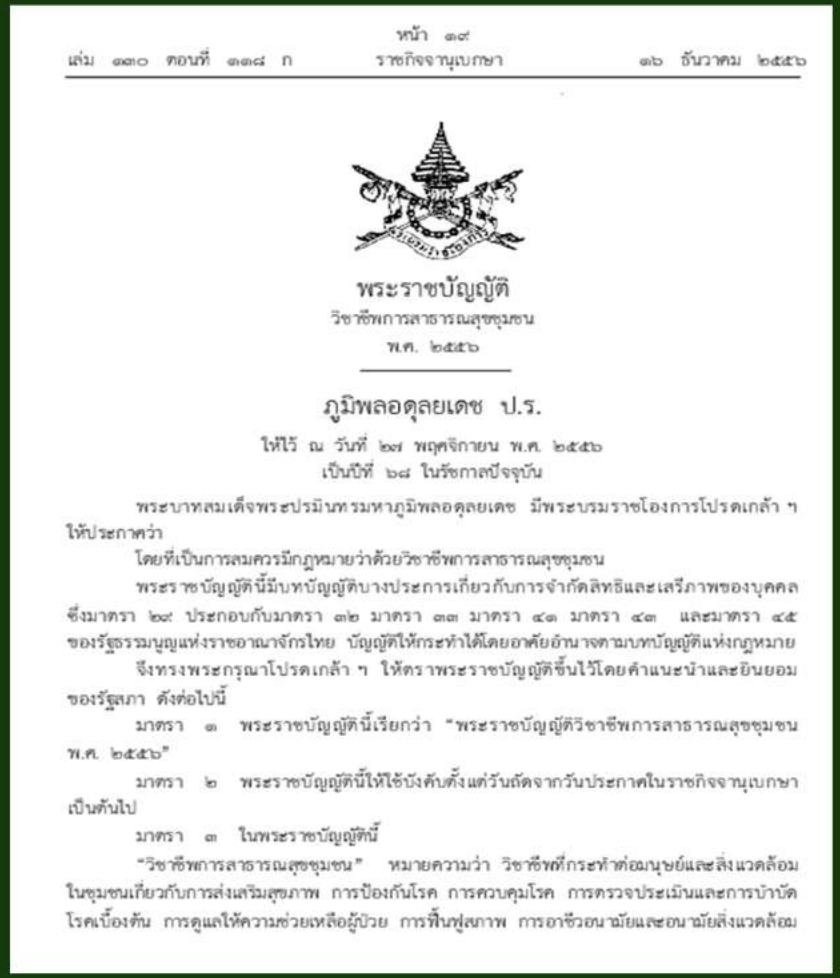

ข้อบังคับสถาการสาธารณสุขชุมชน
ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการ
สาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2565

พระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2556

เหตุผลของการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้

- เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการปฏิบัติงานบุคคลด้านการสาธารณสุขให้มีมาตรฐานเดียวกัน
- ให้จัดตั้งสภาการสาธารณสุขชุมชนขึ้นเพื่อส่งเสริม กำหนด และควบคุมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

หน้า ๑๙
เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๑๑๘ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

พระราชบัญญัติ
วิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน
พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖
เป็นปีที่ ๖๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"วิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน" หมายความว่า วิชาชีพที่กระทำต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อมในชุมชนเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การควบคุมโรค การตรวจประเมินและการบำบัดโรคเบื้องต้น การดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย การฟื้นฟูสภาพ การอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม

พระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2556

วิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน คือ
วิชาชีพที่กระทำต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อมในชุมชนเกี่ยวกับ

- การส่งเสริมสุขภาพ
- การป้องกันโรค
- การควบคุมโรค
- การตรวจประเมินและการบำบัดโรคเบื้องต้น
- การดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย
- การฟื้นฟูสุขภาพ
- การอาชีวอนามัย และอนามัยสิ่งแวดล้อม

พระราชบัญญัติวิชาชีพ การสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2556

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน
คือ การกระทำการสาธารณสุขต่อบุคคล
ครอบครัว ชุมชน และอนามัยสิ่งแวดล้อม

ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน คือ
บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็น
ผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนจาก
สภาการสาธารณสุขชุมชน

การประกอบวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพ

ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งข้อจำกัดและเงื่อนไขใน
การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ต้องประพฤติปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณ
แห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพ
การสาธารณสุขชุมชน

จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ คือ

จรรยาบรรณ คือ ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพ แต่ละอาชีพกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง รวมถึงสภานะของสมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้

- **(พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554)**

วิชาชีพ คือ วิชาชีพที่นำไปใช้ในการประกอบอาชีพ

- **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554)**

สรุป

จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ คือ มาตรฐานความประพฤติ

ที่ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องประพฤติปฏิบัติอย่างถูกต้อง

เพื่อรักษา หรือผดุงเกียรติคุณชื่อเสียงและสถานะของวิชาชีพ

จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

- ข้อบังคับสภาการสาธารณสุขชุมชนว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2565
- กรอบในการประพฤติปฏิบัติของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

- หลักทั่วไป
- การปฏิบัติด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม
- การปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน
- การศึกษา วิจัย และการทดลองในมนุษย์
- การศึกษา วิจัย เกี่ยวกับข้อมูลหรือเอกสาร
- การศึกษา วิจัย เกี่ยวกับการอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม
- การโฆษณา
- การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน
- การปฏิบัติต่อผู้ร่วมวิชาชีพ
- การปฏิบัติเกี่ยวกับสถานพยาบาล

หลักทั่วไป

ต้องดำรงตนให้สมควรในสังคม โดยธรรมเคารพต่อกฎหมายของบ้านเมือง

ต้องประกอบวิชาชีพด้วยเจตนาดี โดยไม่คำนึงถึงฐานะ เพศ อายุ เชื้อชาติ ศาสนา ลัทธิ สังคม การเมือง

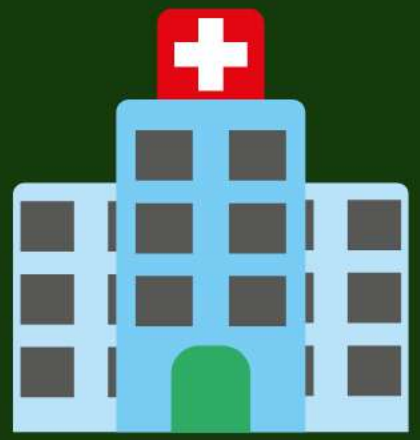
ต้องไม่ประพฤติหรือกระทำการใดๆ ให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

1. ต้องรักษามาตรฐานของการประกอบวิชาชีพ
2. ไม่จูงใจหรือชักชวนให้ผู้ใดมารับบริการเพื่อผลประโยชน์ของตน
3. ปฏิบัติต่อผู้ป่วยหรือผู้รับบริการโดยสุภาพ ปราศจากการบังคับขู่เข็ญ
4. ไม่หลอกหลวงผู้ป่วยหรือผู้รับบริการให้เข้าใจผิดในการประกอบวิชาชีพเพื่อผลประโยชน์ของตน
5. ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและความสิ้นเปลืองที่เกินความจำเป็นของผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ
6. ไม่รับรองหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพอันเป็นเท็จ
7. ไม่เปิดเผยความลับของผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ เว้นแต่ได้รับความยินยอมของผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ หรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมายหรือตามหน้าที่
8. ไม่ปฏิเสธการช่วยเหลือผู้ที่เจ็บป่วยเมื่อได้รับคำร้องขอและตนอยู่ในฐานะที่จะช่วยได้
9. ไม่ประกอบวิชาชีพในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่เหตุฉุกเฉินหรือเป็นการปฐมพยาบาล หรือการปฏิบัติตามหน้าที่
10. ต้องไม่ใช้หรือสนับสนุนให้มีการประกอบวิชาชีพโดยผิดกฎหมาย

การปฏิบัติด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

1. ไม่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการอนุญาตด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมที่เป็นเท็จ
2. ต้องประเมินปัจจัยเสี่ยงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม เสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขไม่ให้เกิดโรคและภัยสุขภาพ
3. ต้องติดตามและประเมินปัจจัยเสี่ยงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและกำหนดแนวทางฟื้นฟูสภาพแวดล้อมเพื่อลดความเสี่ยงจากการเจ็บป่วยในชุมชน
4. ต้องตรวจสอบ เสนอแนะ และให้ความเห็นเพื่อแก้ไขปัญหาหรือระงับเหตุเร่งด่วนด้านอนามัยสิ่แวดล้อม ที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ กับการดำรงชีวิตของประชาชนอย่างร้ายแรง
5. ต้องประกอบวิชาชีพโดยให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยด้านสุขอนามัยและสวัสดิภาพของสาธารณชน ตลอดจนทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมอันเป็นสาธารณะ

การปฏิบัติต่อผู้ร่วมวิชาชีพ

1. ยกย่องให้เกียรติและเคารพในศักดิ์ศรีซึ่งกันและกัน
2. ไม่เอาผลงานของผู้ประกอบวิชาชีพอื่นมาเป็นของตน
3. ไม่ให้ร้ายหรือกลั่นแกล้งผู้ร่วมวิชาชีพด้วยกัน
4. ไม่ชักจูงผู้ป่วยหรือผู้รับบริการของผู้อื่นมาเป็นของตน

การปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน

1. ยกย่องให้เกียรติและเคารพในศักดิ์ศรีของผู้ร่วมงาน
2. ไม่ให้ร้ายหรือกลั่นแกล้งผู้ร่วมงาน

การปฏิบัติเกี่ยวกับสถานพยาบาล

ต้องปฏิบัติตนเกี่ยวกับสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วย
สถานพยาบาล

การศึกษาวิจัยและการทดลองในมนุษย์

1. การทำวิจัยหรือการทดลองในมนุษย์ ต้องได้รับความเห็นชอบ อนุมัติ หรือรับรองจากคณะกรรมการด้านจริยธรรมการวิจัยแล้วเท่านั้น
2. ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูกทดลองเป็นลายลักษณ์อักษร และพร้อม ที่จะป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทดลองนั้น
3. ต้องปฏิบัติต่อผู้ถูกทดลองเช่นเดียวกับการปฏิบัติต่อผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ
4. ต้องรับผิดชอบต่ออันตรายหรือผลเสียหายที่เกิดขึ้นต่อผู้ถูกทดลอง อันมิใช่ ความผิดของผู้ถูกทดลอง
5. ให้ผู้ถูกทดลองบอกเลิกหรือถอนตัวจากการทดลองเมื่อใดก็ได้
6. ต้องปฏิบัติตามแนวทางจริยธรรมของการศึกษาวิจัยและการทดลองในมนุษย์และจรรยาบรรณของนักวิจัย

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับข้อมูลหรือเอกสาร

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับข้อมูลหรือเอกสาร ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลหรือเจ้าของเอกสารเป็นลายลักษณ์อักษร และต้องรักษาความลับของข้อมูลดังกล่าว

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกาอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม

1. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อมในสถานที่ใดๆ ต้องได้รับความยินยอมจากหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบสถานที่เป็นลายลักษณ์อักษร
2. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ในสถานที่ใดๆ ต้องได้รับความยินยอมจากหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบสถานที่นั้นและบุคคลที่ได้รับผลกระทบเป็นลายลักษณ์อักษร
3. ผู้ประกอบวิชาชีพที่ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการอาชีวอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมหรือบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากการศึกษาวิจัยนั้น

การโฆษณา

1. ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่โฆษณา ใช้ จ้าง หรือยินยอมให้ผู้อื่นโฆษณาการประกอบวิชาชีพ ความรู้และความชำนาญในการประกอบวิชาชีพของตนเว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้
- (1) การแสดงผลงานในวารสารทางวิชาการ หรือในการประชุมวิชาการ
- (2) การแสดงผลงานในหน้าที่หรือเพื่อให้ความรู้ต่อสาธารณะ
- (3) การแสดงผลงานหรือความก้าวหน้าทางวิชาการด้านการสาธารณสุขเพื่อการศึกษาของมวลชน
- (4) การประกาศเกียรติคุณโดยสถาบัน สมาคม หรือมูลนิธิ

2. ผู้ประกอบวิชาชีพสามารถแสดงข้อความเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพของตน ณ สถานที่ทำการประกอบวิชาชีพได้ เฉพาะข้อความดังต่อไปนี้
- (1) ชื่อ นามสกุล ตำแหน่งทางวิชาการ ฐานันดรศักดิ์
- (2) ชื่อปริญญาซึ่งตนได้รับ
- (3) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนของตน
- (4) ชื่อหน่วยบริการหรือสถานพยาบาล ที่อยู่หรือที่ตั้ง หมายเลขโทรศัพท์หรือสื่ออื่น ๆ
- (5) เวลาทำการ

การโฆษณา

3. การให้ข้อมูลทางวิชาการหรือตอบปัญหาเกี่ยวกับวิชาชีพ ทางสื่อมวลชน ให้แสดงตนว่าเป็นผู้ประกอบวิชาชีพและแจ้งสถานที่ทำการประกอบวิชาชีพได้

เครื่องมือควบคุม กำกับ การประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

ข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพ

มาตรฐานการประกอบวิชาชีพที่สภาการสาธารณสุขชุมชนกำหนด

สภาการสาธารณสุขชุมชน

กระบวนการดำเนินการด้านจรรยาบรรณ สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

- การกล่าวหา > ให้ทำเป็นหนังสือหรือแจ้งเรื่อง > ต่อสภาการสาธารณสุขชุมชน
- บุคคลที่มีสิทธิกล่าวหา

- บุคคลซึ่งได้รับความเสียหาย
- บุคคลอื่น
- กรรมการ

- วิธีการยื่น หรือแจ้งเรื่อง

- ด้วยตนเอง
- ส่งทางไปรษณีย์

- ระยะเวลา

- ภายใน 1 ปี นับแต่วันที่รู้เรื่องการประพฤติผิดและรู้ตัวผู้กระทำผิด
- ภายใน 3 ปี นับแต่วันที่มีการประพฤติผิดของผู้ประกอบวิชาชีพ

ขั้นตอนการพิจารณาด้านจรรยาบรรณของสภาการสาธารณสุขชุมชน

1. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ เพื่อสืบสวนหาข้อเท็จจริงแล้วทำรายงานพร้อมทั้งความเห็น เสนอคณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชน

2. เมื่อได้รับรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณแล้วให้คณะกรรมการ สภาการสาธารณสุขชุมชนพิจารณาแล้วมีมติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

- ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณสืบสวนหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อพิจารณาใหม่
- ส่งให้คณะอนุกรรมการสอบสวนดำเนินการต่อไปในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหานั้นมีมูล
- ให้ยกข้อกล่าวหาในกรณีที่เห็นว่า ข้อกล่าวหานั้นไม่มีมูล

3. ให้คณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชนแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนเพื่อทำหน้าที่ สอบสวน สรุปผลการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อ คณะกรรมการสภาการสาธารณสุขชุมชนเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป

"สวัสดี"